

SXEDIO.740

21.1.1964: Η ΠΕΝΤΑΜΕΡΗΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥΣ: Ο ΝΤΕΝΚΤΑΣ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΣΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΑΝΚΑΝ ΣΑΝΤΣ, ΕΝΩ Ο ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΑΞΙΩΝΕΙ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΞ ΥΠΑΡΧΗΣ

Στις **20** Ιανουαρίου **1964** οι συζητήσεις επανήλθαν και πάλι από το Τσέκερς στο Μάλμπορω Χάους αλλά παρά τις ιδιαίτερες συνομιλίες των δυο αντιπροσωπειών με τον Ντάνκαν Σαντς δεν υπήρχε κοινό έδαφος συμφωνίας και στη συνάντηση της **20ης** Ιανουαρίου δεν συζητήθηκε ουσιαστικά τίποτα.

Στο μεταξύ όμως η Ελληνοκυπριακή και η τουρκοκυπριακή αντιπροσωπεία υπέβαλαν επίσημα τις προτάσεις τους στον Ντάνκαν Σαντς, ενώ ο Σαντς υπέβαλε τις δικές του συμβιβαστικές προτάσεις για συζήτηση.

Η Ελληνοκυπριακή αντιπροσωπεία στην προσπάθεια της να συνεισφέρει στην εξεύρεσης δίκαιης λύσης, υπέβαλε στον Ντάνκαν Σαντς στις **21** Ιανουαρίου και υπόμνημα με το οποίο ξεκαθάριζε τις θέσεις της πάνω σε ορισμένα θέματα του προβλήματος.

Σ' αυτές τις προτάσεις της η Ελληνοκυπριακή αντιπροσωπεία ανέτρεπε ουσιαστικά τα πάντα γύρω από το καθεστώς της Ζυρίχης, του οποίου ζητούσε την αντικατάσταση με τη δημιουργία ενός νέου κράτους εξ υπαρχής.

Πρότεινε τη δημιουργία ενός πραγματικού κράτους χωρίς υπερπρονόμια για τα μέρη που θα το αποτελούσαν και παράλληλα πρότεινε κοινοβουλευτική Δημοκρατία ανατρέποντας την πρόνοια του Συντάγματος της Ζυρίχης για Προεδρευόμενη Δημοκρατία, αλλά και χωρίς να επιμένει ουσιαστικά στα **13** σημεία που είχε υποβάλει ο Πρόεδρος Μακάριος στο δρα Κουτσιούκ.

Η Τουρκοκυπριακή πλευρά πιαρέμενε πιστή στις

αξιώσεις για γεωγραφικό διαχωρισμό, μετακίνηση πληθυσμού και εγκατάσταση τους σε μια ή δυο μεγάλες περιφέρειες- κάτι δηλαδή που έκανε με την τουρκική εισβολή του **1974**.

Με τη δική του σειρά ο Ντάνκαν Σαντς πρότεινε επίσημα την αποστολή δύναμης του NATO στην Κύπρο, την οποία αποκαλούσε διεθνή ειρηνευτική δύναμη για να αναλάβει την αστυνόμευση της νήσου μέχρι να επανέλθουν καλύτερες συνθήκες.

Παράλληλα συγκεκαλυμμένα πρότεινε τον εδαφικό διαχωρισμό και την μετακίνηση πληθυσμών, αλλά μικρότερου αριθμού από εκείνο που πρότειναν οι Τούρκοι.

Με την πρόταση του, έστω και αν αποτελούσε τροφή για συζήτηση, ο Σαντς εισηγείτο μετακίνηση των τουρκοκυπρίων που ζούσαν σε μικτά χωριά και αποτελούσαν μειονότητα και οι οποίοι ανέρχονταν σε **14.000** και των ελληνοκυπρίων που επίσης ζούσαν σε μικτά χωριά και αποτελούσαν μειονότητα και οι οποίοι ανέρχονταν σε **4.700**.

Επίσης εισηγείτο την καθιέρωση κοινοβουλευτικού συστήματος το οποίο να είναι υπόλογο στη Βουλή ενώ ξεχνούσε εντελώς τις συνθήκες συμμαχίας και εγγυήσεως.

Οι Ελληνοκυπριακές και οι τουρκοκυπριακές προτάσεις που υποβλήθηκαν στον Ντάνκαν Σαντς όπως επίσης και οι συμβιβαστικές προτάσεις του Σαντς έχουν ως εξής (**London conference on Cyprus, Public Information Office, Nikosia, Cyprus 1979**):

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΡΠΙΑΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Το κράτος να είναι ανεξάρτητο, ενοποιημένο πλήρες κράτος.

2. Ολη η νομοθετική εξουσία να ανατεθεί σε ένα κοινοβούλιο που θα εκλέγεται με καθολική ψήφο σε κοινές εκλογές.

3. Η Εκτελεστική Εξουσία να πηγάζει από υπουργικό Συμβούλιο που να είναι υπόλογο στο Κοινοβούλιο.

4. Η δικαστική εξουσία να ανατεθεί σε ανεξάρτητο ενοποιημένο δικαστικό σώμα.

5. Τα παγκοσμίως αποδεκτά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως εκείνα της συνθήκης της Ρώμης, να ενσωματωθούν στο Σύνταγμα. Αυτά δεν θα μπορούν να μεταβληθούν παρά μόνο με συγκεκριμένη πλειοψηφία της Βουλής.

6. Οι Τούρκοι να έχουν αυτοδιακυβέρνηση σε ζητήματα που έχουν σχέση με τη θρησκεία, την Παιδεία και τον Πολιτισμό.

7. Να υπάρξουν διευθετήσεις για να διασφαλίζεται η τουρκική συμμετοχή στη Βουλή και τη δημόσια υπηρεσία.

9. Οι συνθήκες Εγγυήσεως και Συμμαχίας να πάντουν να υφίστανται.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Η διοικητική και πολιτική δομή να βασίζεται στην έννοια δύο γεωγραφικά διαχωρισμένων κοινοτήτων.

2. Να γίνει μετακίνηση πηθυσμού, με στόχο τη συγκέντρωση όλου ή ο περισσότερου τουρκικού πληθυσμού σε μία ή πιθανόν σε δυο μεγάλες περιοχές και με τον ελληνικό πληθυσμό στο υπόλοιπο μέρος της νήσου. (Υπολογίζεται ότι αυτή η λύση ανέχει την υποχρεωτική μετακίνηση **35.000** περίπου Ελλήνων και **45.000** περίπου Τούρκων).

3. Οι Συνθήκες Συμμαχίας και Εγγυήσεως θα πρέπει να διατηρηθούν.

ΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ (εναλλακτικές) ΤΟΥ ΝΤΑΝΚΑΝ ΣΑΝΤΣ ΩΣ ΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΤΑΣΗ:

1. Να εξετασθεί η μετακίνηση πληθυσμού, στόχος της οποίας θα είναι η συγκέντρωση ολόκληρου ή του περισσότερου τουρκικού πληθυσμού σε μια ή πιθανόν δύο μεγάλες περιοχές και του ελληνικού πληθυσμού

στο υπόλοιπο νησί. Η διοικητική και πολιτική δομή θα βασισθεί στην έννοια της εδαφικώς διαχωρισμένης Κύπρου.

2. Υπολογίζεται ότι η λύση αυτή ενέχει την υποχρεωτική μετακίνηση **35.000** Ελλήνων και **45.000** Τούρκων περίπου.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΤΑΣΗ:

1. Η ασφάλεια πρέπει να διαστηρηθεί από δυο σώματα: α) Μια διεθνή ειρηνευτική δύναμη που θα είναι υπεύθυνη για την πρόληψη της δικοινοτικής βίας, και β) Μια κυπριακή αστυνομία που θα είναι υπεύθυνη για την πρόληψη του εγκλήματος και για άλλα κανονικά αστυνομικά καθήκοντα.

2. Να ζητηθεί από το NATO να εξετάσει την παραχώρηση των στρατευμάτων που χρειάζονται για τη διεθνή δύναμη, η οποία πρέπει να αποτελείται από δυο στοιχεία: α) Ένα μεσαίου μεγέθους απόσπασμα, που θα απαρτίζεται από στοιχεία από διάφορες χώρες του NATO και θα σταθμεύει στην Κύπρο, και β) ενισχύσεις που θα προσφέρει το NATO σε περίπτωση ανάγκης. Ο διοικητής της δύναμης πρέπει να διαθέτει την εξουσία να αναλάβει, χωρίς περαιτέρω εξουσιοδότηση, κάθε κατάλληλη δράση για να διατηρήσει την ειρήνη.

3. Η Κυριακή αστυνομία και χωροφυλακή (πιθανόν συγχωνευμένες) που θα αποτελούνται από ελληνοκυπριακό και τουρκοκυπριακό προσωπικό, πρέπει να ανασυσταθούν. Για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, μια ανεξάρτητη επιτροπή αστυνομικής υπηρεσίας πρέπει να καθιερωθεί με συμμετοχή εκπατρισμένων. Για μια μεταβατική περίοδο ορισμένες ανώτερες αστυνομικές θέσεις πρέπει να καλυφθούν με εκπατρισμένους αξιωματικούς. Η πρόνοια του άρθρου **132** ότι στις περιοχές όπου επικρατούν οι Τούρκοι η αστυνομία θα αποτελείται από Τούρκους και στις ελληνικές περιοχές από Έλληνες, πρέπει να διατηρηθεί.

4. Να εξετασθεί η διοργάνωση μιας εθελοντικής μετακίνησης πληθυσμού, στόχος της οποίας θα είναι

στο βαθμό που αυτό είναι εφαρμόσιμο, η εξάλειψη των μικτών χωριών. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των Τούρκων που ζουν ως μειονότητα σε μικρά χωριά είναι περίπου **14.000** και ο αριθμός των Ελλήνων που ζουν ως μειονότητα σε μικτά χωριά είναι περίπου **4.670**.

5. Να εξετασθεί το ενδεχόμενο να ομαδοποιηθούν, χωριστά, ελληνικά και τουρκικά χωριά για λόγους τοπικής αυτοδιοίκησης και αστυνόμευσης.

6. Να εξετασθεί το ενδεχόμενο να υιοθετηθεί ένα κοινοβουλευτικό σύστημα αντί του προεδρικού συστήματος, με υπουργικό συμβούλιο υπόλογο έναντι της νομοθετικής εξουσίας, με ορισμένες διαφαλίσεις. Ως προς το ίδιο ζήτημα πρέπει να εξετασθεί η υιοθέτηση ενός εκλογικού συστήματος, σχεδιασμένου έτσι ώστε να προσφέρει πλεονεκτήματα στους υποψηφίους που μπορούν να εξασφαλίσουν υποστήριξη κι από τα δυο κοινοτικά εκλογικά σώματα.

7. Αν και το **80%** του πληθυσμού είναι Έλληνες και το **20%** Τούρκοι, η παρούσα αναλογία **70:30** στην κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση σ' άλλα ζητήματα πρέπει να διατηρηθεί.

8. Να εξετασθούν μέθοδοι βελτίωσης της λειτουργίας του συνταγματικού δικαστηρίου και το επιθυμητό της συγχώρενσης του με το ανώτατο δικαστήριο.

9. Να εξετασθεί το επιθυμητό της παροχής δικαιώματος τελικής απόφασης σε δικαστήριο εκτός Κύπρου για συνταγματικά ζητήματα.

10. Να εξετασθεί η παραχώρηση γενικής αμνηστείας, η οποία θα καλύπτει κάθε πράξη που σχετίζεται με τις πρόσφατες ταραχές.

11. Να εξετασθεί η εισαγωγή ενός σχήματος λογικής αποζημίωσης εκείνων που είχαν απώλειες ή τραυματίστηκαν κατά τις ταραχές με χρηματοδότηση από το γενικό προϋπολογισμό.

12. Να εξετασθούν μέθοδοι να γίνουν αποτελεσματικά τα δικαιώματα και οι διαφαλίσεις των κοινοτικών θρησκευμάτων.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΑΝΤΣ

Στις 21 Ιανουαρίου 1964 ο αρχηγός της Ελληνοκυπριακής Αντιπροσωπείας Γλαύκος Κληρίδης υπέβαλε παράλληλα στον Ντάνκαν Σαντς το πιο κάτω υπόμνημα:

A: ΑΡΧΕΣ:

1. Το κράτος θα είναι ανεξάρτητο, κυρίαρχο, ενιαίο, πλήρες κράτος με Κοινοβούλιο που θα εκλέγεται με καθολική ψύφο σε γενικές εκλογές και υπουργικό συμβούλιο υπεύθυνο έναντι στο κοινοβούλιο, στη βάση της δημοκρατικής αρχής της πλειοψηφίας.

2. Το σύνταγμα πρέπει να είναι τέτοιο ώστε να διασφαλίζεται η παραπάνω ιδέα από κάθε πλευρά και συνεπώς γι αυτό το λόγο είναι θεμελιώδεις να το δούμε ως ολότητα και να συζητήσουμε μεμονωμένα τις πλευρές του, πράγμα που μπορεί να δημιουργήσει ένα σύνολο το οποίο θα αποκλείνει εντελώς από την κεντρική ιδέα.

Τα παραπάνω δεν είναι μια απλή θεωρητική παράθεση. Μια ουσιαστική εκτίμηση των γεγονότων στην Κύπρο αποδεικνύει ότι η απόκλιση από τέτοιες αρχές οδήγησε στην παρούσα δυσάρεστη κατάσταση. Η συμφωνία της Ζυρίχης διαχωρίζοντας τους Έλληνες από τους Τούρκους, εμπόδισε τη δημιουργία συνείδησης ευθύνης απέναντι στο κράτος ως σύνολο και με τις άδικες και αντιρεαλιστικές πρόνοιες της υπήρξε η αναπόφευκτη πηγή συνεχούς τριβής και προκάλεσε απογοήτευση και πικρία.

Οι συνθήκες εγγύησης και συμμαχίας ενθάρρυναν τα διασπαστικά στοιχεία και απεδείχθησαν απειλή στην ανεξαρτησία και ακεραιότητα της Δημοκρατίας.

B. Συνεπώς, κάθε πρόταση ασυνεπής προς τις παραπάνω αρχές είναι απαράδεκτη, έτσι,

1). Κάθε πρόνοια που δημιουργεί ή δισφαλίζει οποιοδήποτε δικαίωμα για τη μειονότητα πέραν των

γενικών αποδεκτών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διασφαλίσεων τους, στα οποία περιλαμβάνονται ζητήματα θρησκείας, παιδείας και πολιτισμού, δεν μπορεί παρά να έχει ως αποτέλεσμα μια κατάσταση προνομίων μάλλον παρά ισότητας, επειδή αρνείται στην πλειονότητα του πληθυσμού την εξουσία να βλέπει τη βούληση της να αντανakλάται σε μια αποτελεσματική κυβέρνηση και διαιώνίζει και προωθεί το διχασμό και την τριβή.

2). Κάθε υπόδειξη που υποστηρίζει τη χωριστή κοινοτική αντιπροσώπευση, αντί να προωθεί την ανάπτυξη δημοκρατικών θεσμών και να εξαλείφει τη σύγκρουση των κοινοτικών συμφερόντων, τείνει να δημιουργήσει στεγανά με αποτέλεσμα την έλλειψη ομοιογένειας και κοινής συνείδησης που κάνουν αδύνατη την ενότητα σκοπών.

Από την πλευρά αυτή, η υιοθέτηση δυο κοινοτικών εκλογικών διαδικασιών είναι ασυνεπής προς την έννοια του ενιαίου πλήρους κράτους. Προωθεί το διχασμό, επειδή τα μέλη του νομοθετικού αισθάνονται ότι οι υποχρεώσεις και η νομιμοφροσύνη τους υφίσταται έναντι της κοινότητας τους κι όχι απέναντι στο κράτος ως σύνολο. Αποτέλεσμα είναι η υπερμεγέθυνση των διαφορών και η επ' άπειρον καθυστέρηση της καλλιέργειας της ενότητας και της συνείδησης καθήκοντος απέναντι στο δημόσιο συμφέρον. Επιπλέον προωθεί μια τάση εκλογής βουλευτών που θα φροντίζουν τα κοινοτικά συμφέροντα μάλλον παρά το δημόσιο συμφέρον και υπάρχει έτσι ο κίνδυνος εκλογής εξστρεμιστών στο κοινοβούλιο.

Οι κίνδυνοι αυτοί έχουν έμπρακτα αποδειχθεί στην Κύπρο.

Παρομοίως, κάθε υπόδειξη να υποστηριχθεί μια άκαμπτη πρόνοια ποσοστών για την κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση και άλλα ζητήματα είναι αντίθετη προς τη σύλληψη ενός ενιαίου πλήρους κράτους, οι πολίτες του οποίου θα έχουν ίσα δικαιώματα χωρίς διαφοροποιήσεις στη βάση φυλής, πεποιθήσεων ή θρησκείας.

Τέτοια ποσοστά προωθούν το διχασμό και επιβάλλουν νομιμοφροσύνη απέναντι στα κοινοτικά συμφέροντα κι όχι απέναντι στο δημόσιο συμφέρον, προς ζημία της προόδου και της ανάπτυξης της χώρας ως συνόλου.

Εφαρμοζόμενος στη δημόσια υπηρεσία ο καθορισμός ποσοστών εμποδίζει το σχηματισμό μιας καλής και αποτελεσματικής δημόσιας υπηρεσίας, επειδή επιβάλλει τη χρήση κοινοτικών κριτηρίων αντί των παγκοσμίως αποδεκτών κριτηρίων αξίας, ικανότητας, καταλληλότητας και ανάγκης και συμφέροντος της υπηρεσίας.

Η εφαρμογή τέτοιων προνοιών που επιβάλλει ένα πολύπλοκο μηχανισμό κοινοτικώ ελέγχων, αποδείχθηκε αδύνατο να εφαρμοσθεί δημιουργήσε διακοινοτική τριβή, στασιμότητα απογοήτευση και παράπονα και προκάλεσε ζημιές στην αποτελεσματικότητα και πειθαρχία της δημοσίας υπηρεσίας.

Όταν δε το καθοριζόμενο ποσοστό δεν έχει σχέση με την αναλογία των Ελλήνων και Τούρκων κατοίκων του νησιού, όχι μόνο μεγεθύνονται οι δυσκολίες, αλλά τα ποσοστά αυτά συνιστούν διάκριση σε βάρος της πλειονότητας του πληθυσμού και είναι αντίθετα προς τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εφ' όσον από την πλεινότητητα των πολιτών αφαιρούνται οι ίσες ευκαιρίες συμμετοχής.

Οι άδικες αυτές πρόνοιες έχουν διεγείρει αισθήματα πικρίας και δυσαρέσκειας στον ελληνικό πληθυσμό της Κύπρου.

3. Δεν θα υπάρξει καμιά δικαιολογία για τη δημιουργάνωση οποιασδήποτε μετακίνησης ή ανταλλαγής πληθυσμού, επειδή κάτι τέτοιο, αντί να προσφέρει οποιαδήποτε διασφάλιση για την ασφάλεια των πληθυσμών που θα μετακινηθούν ή ανταλλάγουν, θα δημιουργήσει μεγάλο κοινοτικό πρόβλημα και αξεπέραστες δυσκολίες στην απορρόφηση τους και στην εξασφάλιση νέας απασχόλησης και θα προκαλέσει ανείπωτα ανθρώπινα βάσανα στον κυπριακό λαό.

Η πρόφαση ασφάλειας δεν μπορεί να σταθεί για

το λόγο ότι ο κίνδυνος δεν βρίσκεται στη φυσική εγγύτητα των δυο κοινοτήτων, αλλά στις εστίες τριβής. Η συγκέντρωση πληθυσμών θα αυξήσει μάλλον παρά να ελαττώσει τον κίνδυνο διακοινοτικών συγκρούσεων, όπως αποδείχθηκε με τα τελευταία γεγονότα στη Λευκωσία.

Το αποκαλούμενο εθελούσιο σχήμα μετακίνησης πληθυσμού θα καταλήξει και ανάγκη στον καταναγκασμό ενός τμήματος του πληθυσμού να φύγει από τα σπίτια του παρά τη θέληση του, πράγμα που είναι παραβίαση ενός θεμελιώδους ανθρωπίνου δικαιώματος.

Το υποδεικνυόμενο σχήμα μετακίνησης ή ανταλλαγής πληθυσμού, άνκαι φαινομενικά θα αποσκοπούσε στην ασφάλεια της τουρκικής μειονότητας, έχει μοναδικό στόχο τη δημιουργία συνθηκών που θα προετοιμάζουν το έδαφος για διχοτόμηση και θα στρώνουν το δρόμο για την προετοιμασία μελλοντικού εδάφους για το τουρκικό κράτος.

4. Κάθε εισήγηση για χωριστή τοπική αυτοκδιοίκηση και αστυνόμευση σε σχέση με οποιαδήποτε ομάδα χωριών, είναι ασυνεπής προς την ενιαία και ολοκληρωμένη σύλληψη του κράτους, που η διαχείριση του πρέπει να είναι ομοιόμορφη υπό τον έλεγχο μιας και της αυτής εξουσίας.

Επιπλέον, οποιαδήποτε ομαδοποίηση θα οδηγήσει στη δημιουργία θυλάκων που θα αποτελούν κέντρα εγκληματικής δραστηριότητας, της οποίας η πρόληψη και ανίχνευση θα γίνει πολύ δύσκολη και θα δημιουργήσει συνθήκες σύγκρουσης μεταξύ αστυνομικών δυνάμεων.

5. Κάθε διασπαστική τάση θα κάνει αδύνατο οποιοδήποτε αναπτυξιακό σχήμα και η οικονομία του νησιού θα επηρεασθεί έτσι αρνητικά.

Ως προς αυτό, το Συμβούλιο της Ευρώπης με την απόφαση **262 (1963)** της συμβουλευτικής συνελεύσεως του για την οικονομική κατάσταση στην Κύπρο, επεσήμανε ότι η τάση των δυο κοινοτήτων να οργανώνουν την οικονομική ζωή τους πάνω σε διαφορετικές γραμμές

αποτελεί τροχοπέδη στην οικονομική ανάπτυξη της Δημοκρατίας και υπέδειξε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα προβλήματα κόστους και οικονομικής υποδομής μιας μικρής γεωγραφικά περιοχής που χαρακτηρίζεται από περιορισμένες πλουτοπαραγωγικές πηγές.

6. Η συνθήκη εγγύησης είναι σύμβατη με ένα ανεξάρτητο κυρίαρχο κράτος κι έχει αποδειχθεί στην πράξη ότι θετεί σε κίνδυνο την ανεξαρτησία και ακεραιότητα της Δημοκρατίας. Η πρόσφατη εμπειρία επιβεβαίωσε ότι η στάθμευση ελληνικού και τουρκικού αποσπάσματος στην Κύπρο, σύμφωνα με τη συνθήκη συμμαχίας αποτελεί ενθάρρυνση για διακοινοτική τριβή και απειλή για την ειρήνη και την τάξη.

7. Κάθε υπόδειξη για στάθμευση στη Δημοκρατία μιας ξένης δύναμης οποιασδήποτε μορφής και για οποιονδήποτε σκοπό δεν είναι συνεπής προς το **Status** (καθεστώς) ενός ανεξάρτητου κράτους. Είναι διαφορετικό ζήτημα αν για μια προσωρινή περίοδο και με τη συγκατάθεση του ίδιου του κράτους, μια αστυνομική δύναμη που θα αποτελείται από εκπατρισμένο προσωπικό (εκτός Ελλήνων και Τούρκων) λάβει από την Κυβέρνηση της Κύπρου την εξουσία να ενεργήσει καταλλήλως για τη διατήρηση της ειρήνης σε περίπτωση διακοινοτικής σύγκρουσης.

8. Κάθε υπόδειξη για την κάλυψη ανώτερων αστυνομικών θέσεων με εκπατρισμένους αξιωματικούς ή για τη δημιουργία μιας επιτροπής αστυνομικής υπηρεσίας με συμμετοχή εκπατρισμένων, αφαιρώντας έτσι τον έλεγχο της ασφάλειας από τα χέρια του κράτους, αποκλίνει σοβαρά από την έννοια του ανεξάρτητου κράτους.